

kommende Aar vil man, for saa vidt Bygearbejdet fremmes med den Fart, som det forhaandenværende Arbejderantal tilliggør, reducere Beløbet fra 12 Millioner til 6 Millioner, nemlig til den Halvdelen, som er en Konsekvens af, at det ærede Medlem reducerer den Mulighed for Hensyntagen til Byggeriet, som er aabnet gennem § 5, til et Beløb, som er Halvdelen af det, der er stillet i Udsigt gennem Lovforslaget i dets nuværende Form. Dersom det ærede Medlem havde indskrænket Tiden for denne Lovgivnings Varighed til et halvt Aar, kunde han have faaet det reduceret til 3 Millioner, men det ærede Medlem vilde derigennem have været lige saa langt borte fra den Opgave, der her foreligger, som nu, og maaske endda et Stykke længere. Det nytter ikke noget, at man anlægger den Betragtning, at denne Lovgivning kan man lade gælde for den kommende Sommer, og saa vil det være tilstrækkeligt, for af de Grunde, jeg har nævnt, vil man blive nødt til at fortsætte den udover det Tidspunkt. Naar det ærede Medlem derfor siger, at Ændringsforslagets Vedtagelse ogsaa vil foranledige et stærkere Byggeri i den kommende Sommer, end Muligheden er for ved den Form, Lovforslaget har, ser han ganske bort fra, at vi i Sommeren 1922, som det ærede Medlem ved, har haft et Byggeri her i Landet af et saa stort Omfang, som det overhovedet er muligt at etablere, endskønt Financieringsloven, Loven om Laan og Tilskud af 1. April 1921, i Virkeligheden var udløbet, men ganske vist derved, at vi endnu havde Midler til Disposition til saavel Tilskud som Laan i indeværende Sommer. Altsaa, Midlerne har været tilstrækkelige til at fremme Byggeriet op til det Maksimum, som overhovedet kan naas, og jeg føler mig forvisset om, at enten man bærer sig ad paa den ene eller den anden Maade, vil Omstændighederne tvinge til, at samtlige Bygningshaandværkere ogsaa i den kommende Sommer bliver beskæftiget. Derfor vil den Form, som det ærede Medlem har foreslaaet i sit Ændringsforslag, ikke i fjerneste Maade øge Byggeriet i København i Sommer i højere Grad end Lovforslaget, som det her foreligger.

Hvad saa angaar Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 9, vil jeg gerne overfor det ærede Medlem gentage, at Hensigten med dette Lovforslag er alene at bidrage til Byggeri i den kommende Tid og ingenlunde at hjælpe Personer, som i Fortiden har bygget; det er ikke en filantropisk, men en social Lovgivning, vi staar overfor.

Og tror nu virkelig det ærede Medlem, at de Personer, som i Sommerens Løb har bygget Hus uden at henvende sig til Stat eller Kommune om Støtte under nogen Form, skønt det var bekendt, at der var Midler til Disposition, og endskønt saadanne var bevilget for Sommeren, er Folk, som har sat deres Lid til, at de fornødne Midler vilde blive tilvebragt gennem Stat og Kommune ved en fremtidig Lovgivning? Der kan være Tilfælde, hvor det forholder sig saaledes, men i saadanne Tilfælde vilde man ogsaa efter min Mening, som Lovforslaget er formet, kunne komme vedkommende til Hjælp, idet der udtrykkelig staar i Lovforslaget: „Laan ifølge nærværende Lov kan ydes til saadanne Byggeforetagender, der ikke har kunnet opnaa Statslaan ifølge Lov af 1. April 1921 som Følge af, at denne Lovs Midler var opbrugt“. Dette vil naturligvis i Almindelighed sige, at Hjælpen kun kan ydes til saadanne, som har bygget i Sommeren 1922 og faaet Afslag paa Begæring om Laan og Tilskud, men ogsaa saadanne, som virkelig kan godtgøre, at Grunden til, at de ikke har ansøgt, er, at de fra autentisk Side, f. Eks. gennem Henvendelse til Kommunen, har faaet Underretning om, at disse Statstilskud og Laan var opbrugt, eller at der er givet Afslag til Laansøgere i vedkommende Kommune, Afslag, som altsaa ogsaa vilde være blevet givet dem, hvis de havde søgt. Men det forekommer mig, at vi gennem det Ændringsforslag, som den ærede Mindretalsordfører her har været Talsmand for, vil komme til at staa overfor Henvendelser fra alle, som har bygget i afvige Sommer, og som ser deres Fordel ved nu, selv om der var Financieringsmulighed ad andre Veje, at søge opnaaet et saadant Laan gennem Statsbevilling. Det Formaals, som den ærede Mindretalsordfører her har søgt fremmet gennem Ændringsforslaget under Nr. 3, vil vi altsaa gennem Administrationen af Loven søge at imødekomme i det Omfang, som Omstændighederne gør det nødvendigt, hvad jeg haaber det ærede Medlem sætter Pris paa at faa at vide.

Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig, idet jeg, som sagt, anbefaler ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme imod Ændringsforslagene; jeg føler mig overbevist om, at en Vedtagelse af dem vil berede Sagen Vanskeligheder. Sluttelig ønsker jeg at tilføje, at for Tanken deri, navnlig hvad det første af Ændringsforslagene angaar, har jeg i og for sig Sympati, men jeg tror dog, at selv om der havde været Tid til Disposition — den